

Finnish
Hebrews Chapter One
57-0821

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hebrealaiskirje 1. luku

Jeffersonville, IN, USA

21.8.1957

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

*Rauha! Rauha! ihmeellinen rauha,
Tulee alas Isältämme ylhäältä;
Pyyhkäise yli henkemme aina, minä rukoilen,
Mittaamattomissa rakkauden vaahtopäissä.*

Eikö siinä olekin jotakin rikasta ja suloista?

¹⁸⁸ Ihmettelenpä, olisiko siellä joku sairas henkilö, joka haluaisi tulle voidelluksi ja haluaisi, että puolestanne rukoiltaisiin. Jos on, niin ottakaa vain paikkanne. Tämä nainenko siellä pyörätuolissa? Olkoon vain siellä, minä tulen rukoilemaan hänen puolestaan, hänen ei tarvitse nousta ylös tuolista. Olisiko joku muu? Oi, ettekö te rakastakin tätä osaa kokouksesta? Kuinka moni tuntee, tietää, että Jumalan Läsnäolo on täällä? Siitä minä puhun. Tuo sama... Tuntuuko teistä Siltä? Kuinka monesta tuntuu, että tahtoisitte vain huutaa. Tuntuu kuin jokin teissä vain haluaisi huutaa. Näettekö?

*Rauha! Rauha! ihmeellinen rauha,
Tulee alas Isältämme ylhäältä;
Pyyhkäise yli henkemme aina, minä rukoilen,
Mittaamattomissa rakkauden vaahtopäissä.
Loista päälleni.*

¹⁸⁹ Palvoessamme nyt, me tulemme voitelemaan sairaat ja rukoilemaan heidän puolestaan. Tahtoisitteko tulla tänne, rouva?

¹⁹⁰ Mitä tämä merkitsee: “Uskon rukous on parantava sairaan.” Hyräilköön nyt jokainen tuota laulua. Ajatelkaa Jeesus parantamassa sairaita. Voidellaan hänet öljyllä.

Hebrealaiskirje 1. luku

¹ Mielestäni, minulle, ei ole olemassa mitään parempaa kuin pelkästään Sana. “Usko tulee kuulemisesta, ja Jumalan Sanan kuulemisesta.”

² On keskiviikkoina, ja sitten ehkä yhtenä sunnuntaina, yhtenä sunnuntaikokouksista, antaaksemme pastorille pienen levon, jonka hän on hyvin ansainnut, ajattelin, että ottaisimme yhden kirjan Raamatusta. Meillä oli tapana tehdä se, ja joskus viivyimme siinä kokonaisen vuoden.

³ Muistan yhden vuoden, kun pysyimme kokonaisen vuoden Ilmestyskirjassa. Ja, oi, mitä kaikkea me opimmekaan, ja kuinka ihmeellistä se oli. Ja sitten menimme taaksepäin ja otimme Danielin kirjan tai 1. Mooseksen kirjan tai 2. Mooseksen kirjan; ja kävimme sen lävitse luku luvulta, ja se satoi koko Raamatun yhteen. Oi, minä yksinkertaisesti rakastan sitä.

⁴ Hieman myöhemmin, meidän täytyy... Jos Herra jatkaa siunaamista, ja me jatkamme eteenpäin, me olemme menevä joihinkin todella syvällisiin asioihin täällä, todella syvällisiin. Ja me tulemme menemään paikasta toiseen läpi Kirjoituksen sen kanssa.

⁵ Ja haluan saada Kirjoituksen vahvistamaan Kirjoituksen. Sillä tavoin sen täytyy olla. Se on vain yksi suuri kaunis kuva, maalaus. Ja nyt tässä Kirjassa, jota me nyt tutkimme, me tulemme menemään... Oi, pelastukseen, Jumalalliseen parantamiseen, ihmeisiin ja armeliaisuuteen, ja... Oi, kaikki tulee esiin tässä.

⁶ Ja ehkä, kun minun täytyy mennä kokouksiin... En koskaan tiedä, milloin minut kutsutaan johonkin kokoukseen, koska minulla ei ole mitään sovittuna, kunnes tunnen johdatusta tehdä jonkun määrätyn asian. Ja voi olla, että ennen aamua voin lentää Kaliforniaan, ylös Maineeseen tai jonnekin, vain sinne, minne Hän kutsuu minut. Siksi en sovi suurista, pitkistä matkasuunnitelmista, koska en voi tehdä sitä. Minun palvelustehtävääni ei kuulu sellainen, se on erilainen.

⁷ Ja nyt, olen tullut kotiin vain pientä lepoa varten. Menetin viime kokouksissa painoa noin kymmenen kiloa, ja veli Mercier ja veli Goad jokin aika sitten sanoivat: “Veli Branham, minä huomaan, että mitä sinä teet, sinä panet koko sydämesi siihen.”

⁸ Minä sanoin: “Se on ainoa tapa teidän tehdä oikean kaltaista palvelusta Herralle, se on panna kaikki, mitä teillä on, eturintamaan Kristuksen puolesta; koko voimanne, koko sielunne, koko sydämenne, koko mielenne, kaikki mitä teillä on.” Kun teette mitä tahansa, tehkää se oikein, tai älkää tehkö sitä ollenkaan, vaan jättäkää se rauhaan. Jos olette kristitty, pankaa kaikki, mitä teillä on, Kristukselle. Se on teidän aikanne, teidän lahjakkuutenne, teidän kaikkenne.

⁹ Huomasin juuri tämän nuoren miehen tässä. Se on sinun vaimosi, veli Burns, eikö olekin? Tuo nuori pari, joka soittaa ja laulaa siellä, se ei ole piano eikä urut, vaan se on jonkin kaltainen instrumentti, jota he näppäilevät, ja tekevät jotakin Herralle. Jos te voitte tehdä sitä ja laulaa, voittaaksenne sieluja. Vain tehkää jotakin. Todistakaa tai tehkää jotakin Jumalan Valtakunnan puolesta. Mitä tahansa teillä on, pankaa se käyttöön Jumalan palveluksessa.

¹⁰ No niin, me yritämme olla viipymättä liian pitkään, koska tiedän teidän työskentelevän, ja teidän täytyy nousta ylös varhain. Ja minä menen metsästämään oravia joka aamu. Kerron teille totuuden; sitä minä teen. Sitä varten tulin kotiin, levätäkseni hieman. Ja niin minä nousen noin kello neljä ja menen ulos metsiin, ja sitten metsästä hieman ja alan nukkua. Ja olen jo saanut jonkun verran tuosta painosta takaisin, joten jonkin ajan kuluttua olen levännyt tarpeeksi, jos Herra suo. Ja kaikki on hienosti.

¹¹ Hyvä on nyt, tulemme nyt menemään Raamattuihinne. Haluan teidän tuovan Raamattunne joka ilta, kun vain voitte. Jos jollakin ei ole Raamattua ja haluaa seurata mukana lukemista, niin meillä on täällä joitakin, ja paikannäyttäjät voivat jakaa niitä heille. Haluaako joku Raamatun? Kohottakaa vain kätenne.

¹² Voisikohan veli... Doc, tule ottamaan täältä nämä Raamatut. Sinä olet tässä lähellä, ja veli Burns. Onko se oikein: Burns? Kuulin hänen sanovan... [Veli sanoo: “Conrad.”] Mitä? [“Conrad.”] Conrad. Minä kutsuin häntä... Olen ehkä tulossa jotenkin huonokuuloiseksi, veli

Jos Jumalalle olemme olleet uskollisia

Me tulemme näkemään veli Sewardin siellä.

*Kaunista ja kirkasta kotiamme Kirkkaudessa,
Ylöstemmattu sielunne on katseleva!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

Minä pidän palvonnasta, sanoman jälkeen.

*Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Aika on täynnä nopeata muuttumista,
Mikään maassa ei liikuttamatta pysy,
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille
Pitäkää...*

Nähkäämme vilaus Hänestä, tuosta näkymättömästä keskellämme nyt. Ja vain palvokaa Häntä nyt, kun laulamme.

*Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rauha! Rauha! ihmeellinen rauha,*

Vain palvokaa Häntä nyt.

Tulee alas...

Sanoma on ohitse, palvokaa.

*Pyyhkäise yli henkemme aina, minä rukoilen,
Mittaamattomissa rakkauden vaahtopäissä.*

Vain kylpekää Hänessä.

*Rauha! Rauha! ihmeellinen rauha
Tulee alas...*

Tuosta, suuresta avoimesta Lähteestä.

*...ylhäältä;
Pyyhkäise yli henkemme aina, minä rukoilen.
Mittaamattomissa rakkauden vaahtopäissä.*

Eikö se teekin jotakin?

Iankaikkisesta kädestäsi. Tietäen, että kun se on jätetty Sinulla... Sinä sanoit: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minulle. Eikä yksikään heistä tule olemaan kadotettu. Ja Minä nostan heidät ylös viimeisenä päivänä.” He eivät voi kaskaan kuolla, eivätkä voi koskaan tulla tuomiolle, vaan heillä on Iankaikkinen Elämä.” Ja on vain yksi Iankaikkinen Elämä, ja se tulee yksin Jumalalta. Se on Jumala! Ja me tulemme osaksi Jumalasta, niin paljon, että olemme Jumalan Poikia ja Tyttäriä. Kun meillä on Jumalan Henki itsessämme, me ajattelemme kuin Jumala. Meidän ajatuksemme ovat vanhurskaudessa ja pyhydessä. Ja me yritämme elää miellyttääksemme Häntä.

¹⁸⁵ Suo Herra, että sen tyyppinen Elämä tulisi jokaiseen henkilöön, joka kohotti kätensä, ja niihin, jotka eivät, minä rukoulen, että Sinä olisit heidän kanssaan. Suo se, Isä. Ja kun matka on loppunut, elämä päättynyt, voikaamme me mennä rauhaan tuona päivänä Hänen kanssaan, jossa me emme koskaan ole vanhoja, emme koskaan sairaita, eikä koskaan ole vaikeuksia. Siihen asti, pidä meidät iloisina ja onnellisina, ylistäen Häntä; sillä me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä. Aamen.

¹⁸⁶ Kaikki te uskovaiset... Kohottakaamme kätemme ja laulakaamme tuo kuoro *Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Hyräilkäämme se nyt. [Veli Branham alkaa hyräilemään laulua *Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*]

¹⁸⁷ Tehdessänne hiin, sanokaa naapurillenne: “Jumala siunatkoon sinua, naapuri.” Puristakaa kättä jonkun vieressänne istuvan kanssa. “Jumala siunatkoon sinua.” Puristakaa kättä molemmilla puolillanne nyt. Molemmilla puolilla, puristakaa käsiä. “Jumala siunatkoon sinua, naapuri. Jumala olkoon kanssasi.” Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille.

Kun tämä matka on saatettu päätökseen,

Se on tapahtuva yhtenä näistä päivistä.

Neville. Mistä minä oikein sain tuon nimen Burns? Tunnen tuon miehen kasvot, mutta en voinut muistaa hänen nimeään.

¹³ Ja tiedättekö, tullessanne vähän vanhemmaksi, olen tullut huomaamaan yhden asian, minun on vaikeampaa lukea tätä Raamattua. Ja vihaan ajatusta silmälasien käyttämisestä lukeakseni Raamattua.

¹⁴ Mutta täällä, ei kovin pitkää aikaa sitten, ajattelin tulevani sokeaksi. Ja menin tapaamaan Samia. Ja Sam sanoi: “Bill, minä en tiedä. Minä järjestän sinut jonkun spesialistin vastaanotolle.”

¹⁵ Ja minä meni Louisvilleen. Ja sen on täytynyt olla Herran tahto; eräs kuuluisa spesialisti, olen nyt unohtanut hänen nimensä. Mutta hän oli lukenut minun kirjani, ja hän sanoi: “Jos koskaan menet takaisin Afrikkaan, minä haluan tulla mukanasasi.” Ja hän sanoi: “Ja, jos sinä... Nuo Afrikan ihmiset rakastavat sinua.” Ja hän sanoi: “He ovat hyvin taikauskoisia, erikoisesti veistä kohtaan, mennäkseen leikattavaksi ja niin edelleen. Ja haluaisin antaa kuusi kuukautta elämästäni, suorittaakseni kaihileikkauksia ja muita lähetyskentällä.” Ja hän sanoi: “Jos me voisimme mennä yhdessä, ja sinä voisit voittaa heidän suosionsa sillä tavalla...” Hän sanoi: “Sitten, jos heillä on kaiheja ja silmiä, jotka tarvitsevat hoitoa, minä haluaisin antaa ilmaiseksi kuusi kuukautta sitä varten.” Ja olen unohtanut kuinka kauan teidän täytyy odottaa päästäksenne hänen vastaanotolleen.

¹⁶ Ja me istuimme eräässä pienessä huoneessa, ja siellä syttyi pieni punainen valo, siellä pimeässä huoneessa. Ja minä kykenin lukemaan nuo kirjaimet. Hän sanoi 20/20. Kykenin lukemaan sen molempiin suuntiin. Hän käänsi sen 15/15, ja minä kykenin lukemaan sen. Hän pani sen 10/10, ja minä kykenin lukemaan sen. Hän sanoi: “Ei sinun silmissäsi mitään vikaa ole.”

¹⁷ Sitten hänellä oli pieni teleskooppi [kaukoputki]. Hän asetti tuon laitteen sinne, tuon pienen... Tehän tiedätte nuo vanhat teleskoopit? Kuinka moni muistaa ne? Meillä oli tapana katsoa niiden lävitse kuvia. Se oli aivan sen kaltainen. Ja hän sanoi: “Voitko lukea sen?”

Sanoin: “Kyllä.”

Hän sanoi: “Lue se minulle.”

¹⁸ Ja siinä oli kokonainen kappale ja minä aloin lukea sitä, ja hän alkoi vetää sitä ylöspäin. Ja lukemiseni alkoi hidastua ja hidastua ja sitten pysähdyin. Hän sanoi: "Voin sanoa sinulle yhden asian, sinä olet yli neljäkymmenen."

Minä sanoin: "Jep, se on totta, ja pitkästi ohi sen."

¹⁹ Hän sanoi: "Kuinka sinä olet tehnyt sen? Ja hän sanoi: "Ihmissilmä, kun tullaan neljäkymmentävuotiaaksi, niin aivan yhtä luonnollisesti kuin hiukset alkavat harmaantua ja niin edelleen, silmämunat tulevat litteiksi." Hän sanoi: "Nyt, jos elät tarpeeksi pitkään, on se tuleva takaisin uudestaan. He kutsuvat sitä toiseksi näöksi." Mutta hän sanoi: "Kun ihmiset tulevat noin neljäkymmentävuotiaiksi, he tulevat itse asiassa... Se ei merkitse, että heidän silmissään olisi mitään vikaa."

²⁰ Minä voin nähdä hiuksen, jos se on lattialla. Mutta, jos se on lähempänä minua... Ja hän sanoi: "Kun sinä nyt luet Raamattuasi, sinä työnnät sen pois päin itsestäsi. Mutta jonkin ajan kuluttua kätesi ei tule olemaan tarpeeksi pitkä, et voi saada pidetyksi sitä tarpeeksi kaukana."

²¹ Ja niinpä hän valmisti minulle silmälasit, joiden alaosat ovat lukemista varten. Hän sanoi: "Nyt, saarnastuolissasi..." Hän ajatteli minun olevan yhden näistä arvokkaista saarnaajista täällä, tiedättehän. Ja niinpä niiden yläosa on vain tavallista lasia. Ja alaosassa on jonkinlainen hionta, niin että voin lukea sen läheltä, tiedättehän sillä tavalla. Niinpä minä yksinkertaisesti vihaan käyttäviä niitä.

²² Ja nyt Raamatun opetuksessa... Minulla on Uusi Testamentti tänä iltana. Minulla on Collinsin Uusi Testamentti, ja siinä on isokokoiset kirjaimet. Mutta nyt, kun menen toiseen takaisin, minun ehkä täytyy käyttää niitä, lukeakseni niiden lävitse. Mutta mitä se sitten onkin, olen iloinen, että minulla on jotakin, voidakseni yhä lukea. Ja mitä tahansa minulla onkin, minä tulen antamaan, tulen antamaan kaiken, minkä voin Jumalan kirkkaudeksi, toivoen, että Hän ottaisi tuon iän merkin pois. En voi pyytää Häntä ottamaan pois ikääni, minä... Tiedättehän, se on yksi niistä asioista, joita meidän kaikkien täytyy tehdä, meidän täytyy mennä sen lävitse. Ja minä tiedän, etten ole mikään pieni poika niin kuin minulla oli tapana olla, seisomassa täällä korokkeella. Olen neljäkymmentäkahdeksanvuotias. Ja ajatella, että kaksi vuotta lisää ja olen viisikymmentävuotias, veli Mike.

siunatkoon sinua ja sinua; ja sinua, rouva. Olisiko vielä joku muu? Kohota vain kätesi. Sano: "Rukoile minun puolestani, veli Branham." Sitä me tulemme tekemään. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Se on hyvä.

¹⁸¹ Nyt päidenne ollessa kumarrettuina rukouksessa, minä tulen laulamaan säkeen tästä laulusta:

*Älkää himoitko tämän maailman turhia rikkauksia.
Jotka niin nopeasti rappeutuvat,
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille,
Ne eivät tule koskaan katoamaan pois.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille,
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

¹⁸² Sillä aikaa, kun hän soittaa ja pääanne ovat kumarretut, tahtoisitteko ojentaa kätenne ylös ja sanoa: "Kyllä Herra, tässä on käteni"? Mitä se tulee tekemään? Se osoittaa, että henkenne teissä on tehnyt ratkaisun. "Minä haluan Sinun kätesi. Herra." Jumala siunatkoon sinua, pieni tyttönen. "Minä haluan kohottaa käteni." Jumala siunatkoon sinua, pieni tyttö, tässä edessä. Se on hienoa, kulta. Tiedätkö, Jumala on iloinen nähdessään sinun tekevän sen. "Sallikaa pienten lasten tulla Minun tyköni."

¹⁸³ "Minä haluan Jumala, että Sinä pidät minua kädestä; niin että kutsuessasi, minä olen tuleva esiin." Näettekö, se on niin kuin Lasarus oli. Jumala siunatkoon sinua, sisar.

*Kun matkamme on saatettu päätökseen,
Jos Jumalalle olet ollut uskollinen.
Kaunistu ja kirkasta kotianne Kirkkaudessa,
Ylöstemmattu sielunne on katseleval!*

Mitä te nyt sitten teette?

*Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!
Rakentakaa toivonne iankaikkisille asioille.
Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!*

¹⁸⁴ Taivaallinen Isä, useita käsiä kohosi tässä pienessä kokouksessa tänä iltana, että he haluavat ottaa kiinni Sinun muuttumattomasta,

pettää. Kuinka me kiitämme Jumalaa tästä, tästä suuresta Uurimista ja Tumminista. Ja kun me tiedämme, että kokemuksemme tänä iltana, Herra, välähtävät suoraan tästä Raamatusta täällä. Me olemme syntyneet uudestaan, meillä on Pyhä Henki.

¹⁷⁸ Rakas Jumala, jos täällä on joku mies tai nainen tänä iltana, poika tai tyttö, joka ei ole koskaan todistanut tätä. Kuinka he voisivat nousta ylös, jos heillä ei ole Elämää itsessään? Oi, he sanovat: "Minulla on Elämä."

¹⁷⁹ Mutta Raamattu sanoo: "Nainen, joka elää nautinnossa, on kuollut eläessään." Te sanotte, että teillä on Elämä, mutta te olette kuolleita. "Te väitätte", sanoo Raamattu, "että teillä on Elämä, mutta te olette kuolleita. Sinä olet rikas eikä sinulla ole tarvetta mistään; mutta et tiedä, että olet viheliäinen, kurja, köyhä, alaston ja sokea. ja etkä tiedä sitä." Ja se on seurakuntien tila tänä iltana, Herra. Kuinka he kadottavatkaan nämä suuret, arvokkaat asiat.

Tietää, että suuri Jehova Jumala, joka voi tuottaa vain... Hän sanoi: "Tuokaa Minulle nuo pienet kalat." Hänen täytyi ottaa kala, tehdä jotakin sen kanssa. Osoittaen, että ylösnousemuksessa täytyy olla jotakin, jonka kanssa voi tehdä jotakin. Hän ei valmistanut ainoastaan kalaa, vaan paistettua kalaa ja paistettua leipää. Ja Hän ruokki viisituhatta viidellä pienellä leivällä ja kahdella kalalla. Oi Herra, se oli Hänen käsissään, ja Hän oli Luoja. Mutta Hänellä täytyi olla jotakin käsissään.

Jumala, voikaamme me laskea itsemme Hänen käsiinsä tänä iltana, ja sanoa: "Oi, Jumala, ota minut niin kuin olen. Ja kun elämäni loppu täällä tulee, salli minun mennä tämän toivon kanssa, joka on sisimmässäni, tietäen olevani uudestisyntynyt, ja Sinun Henkesi todistaa minun kanssani ja minun henkeni kanssa. että minä olen Sinun Poikasi ja Sinun Tyttäresi." Ja tuona viimeisenä päivänä Sinä tulet nostamaan heidät ylös. Suo se, Isä.

¹⁸⁰ Ja päidemme ollessa kumarrettuina, olisiko siellä yksi, joka kohottaisi kätensä ja sanoisi: "Muista minua rukouksessa, veli Branham. Haluan Jumalan tuntevan minut kun... Ennen kuin jätän tämän maan, että Hän tuntee minut niin hyvin, että Hän kutsuu minua nimeltä. Ja minä tulen vastaamaan." Herra siunatkoon sinua, poikani. Jumala

²³ Voin tuskin uskoa sitä. En koskaan tiennyt olevani yli kahdenkymmenen, ennen kuin vasta noin kaksi vuotta sitten. Kyllä, se on totta! Minä yksinkertaisesti, minä en voinut uskoa sitä. Ja vieläkin minun on vaikea uskoa sitä, ennen kuin katson peiliin, ja silloin tiedän sen olevan niin. Mutta tunnen olevani aivan yhtä hyvässä kunnossa kuin koskaan elämässäni ja olen myös siitä kiitollinen. Oi, ylistys Jumalalle!

²⁴ No niin, me olemme tutkimassa Hebrealaiskirjettä. Se on yksi kaikkein syvällisimmistä, rikkaimmista Raamatun kirjoista. Sanon teille, että se on kirja, joka todella tulee... Jos Jumala sallii, ja me tulemme menemään tähän sisälle, niin uskon, että me tulemme löytämään kultakimpaleita, kunnes me yksinkertaisesti vain huudamme ylistystä Jumalalle. Ja nyt...

²⁵ Hebrealaiskirje, mitä se todellisuudessa on, sen oletetaan olevan Pyhän Paavalin kirjoittama. Hän oli suurin Raamatun selittäjä, arvelisin, mitä maailmalla koskaan on ollut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen lisäksi. Ja Paavali oli se, joka erotteli... Paavali oli todellinen Raamatun opettaja; siis Vanhan Testamentin. Se oli ainoa silloin kirjoitettu kirja, jota kutsuttiin Raamatuksi. Ja hän yritti osoittaa heprealaisille, erottaen Vanhan Testamentin ja osoittaen, että Vanha Testamentti oli varjo tai esikuva Uudesta.

²⁶ Juuri siinä on ajatus, jossa voisimme pysyä kolme kuukautta. Mennä taaksepäin ja... Jos me nyt voisimme mennä Raamattuihimme, ja tietenkin me olemme Hebrealaiskirjeen 1:ssä luvussa. Mutta, jos me menisimme Ilmestyskirjan 12. lukuun, te näkisitte sen täydellisesti uudestaan, kuinka varjot. Jos.. Jos te, joilla on kynät, ja tulette kirjoittamaan muistiin Kirjoituksia. Hebr...

²⁷ Ilmestyskirja 11:ssa Johannes Patmos-saarella näki naisen seisomassa taivaalla, ja hänellä oli päänsä päällä aurinko ja kuu jalkojensa alla. Ja tuo nainen oli synnytystuskissa synnyttääkseen, ja hän synnytti poikalapsen. Punainen lohikäärme seisoi nielläkseen lapsen niin pian kuin se oli syntynyt, ja tuo lapsi otettiin Taivaaseen, ja tuo nainen pakeni erämaahan, jossa häntä ravittiin ajat, aika ja puoli aikaa.

²⁸ No niin, tuo nainen edusti Seurakuntaa, ja tuo Lapsi, jonka hän synnytti, oli Kristus. Kuu Hänen jalkojensa alla oli laki, ja aurinko Hänen päänsä päällä oli armo. Kaksitoista tähteä Hänen kruunussansa

olivat kaksitoista apostolia. Nuo kaksitoista apostolia olivat Uuden Testamentin kruunaaminen. Näettekö? “Sillä mitään muuta perustusta ei voida laskea, kuin se, mikä jo on laskettu.” Näettekö? Se on tuo Perustus, Uusi Testamentti, apostolit, apostolien oppi, ja niin edespäin, on Uuden Testamentin peruskruunu.

²⁹ Ja sitten, kuu on auringon varjo, josta aurinko heijastaa valonsa sen ollessa maan takana. Ja kuu antaa valoa vaeltaa yöllä. Ja mikä kaunis kuva meillä onkaan tässä, toinen kaunis kuva. Aurinko edustaa Kristusta, kuu edustaa Seurakuntaa. Ne ovat aivan kuin mies ja vaimo. Ja Kristuksen poissa ollessa heijastaa Seurakunta vähäisempää valoa, Evankeliumia, ja se on valo, jossa vaeltaa, kunnes Poika jälleen nousee. Silloin Seurakunta ja Poika, kuu ja aurinko, sulautuvat yhteen. Näettekö? Kuu on osa auringosta, ja Seurakunta on osa Kristuksesta. Ja Kristuksen poissa ollessa Seurakunta heijastaa Hänen Valoansa. Ja aivan yhtä varmasti kuin voimme nähdä kuun loistavan, me tiedämme, että aurinko paistaa jossakin. Ja niin kauan kuin Seurakunta heijastaa Kristuksen valoa, on Kristus elossa jossakin. Aamen! Ajatelkaa sitä.

³⁰ No niin, laki oli esikuva armosta, mutta lailla ei ollut pelastavaa voimaa itsessään. Laki oli vain poliisimies. Poliisi panee teidät vankilaan, mutta katsokaahan, tarvitaan armo saamaan teidät ulos vankilasta. Näettekö?

³¹ Niin Kristuksen Veri, Evankeliumi, vapauttaa meidät synnistä. Laki ainoastaan tekee meistä syntisiä. Laki sanoo vain: “Sinä olet syntinen. Sinun ei tule varastaa! Sinun ei tule tehdä aviorikosta! Sinun ei tule antaa väärää todistusta!” Näettekö? Se on poliisi, joka sanoo, että te olette väärässä, te olette syylinen. Mutta Evankeliumi on Hyviä Uutisia. Kristus kuoli pelastaakseen meidät kaikista meidän lain rikkomuksistamme. Kristus kuoli ottaakseen meidät ulos vankilasta.

³² Nyt Paavali, niin pian kuin hänet oli käännytetty, hän ei koskaan neuvotellut minkään seminaarin kanssa, eikä hän myöskään kysynyt neuvoa keneltäkään saarnaajalta. Vaan panitteko merkille, hän meni Arabiaan ja viipyi siellä kolme vuotta.

³³ Nyt, tämä minun mielestäni... Meidän täytyy nyt saada tausta tälle, niin että tiedämme kuinka oleellinen se on. Ja ensimmäisellä oppitunnilla tänä iltana, me otamme taustamme.

murehtisin kuinka kumaraiseksi hartiani tulevat tai kuinka vanhaksi tulen. Tietenkään en! Se ei huolestuta minua hiukkaakaan!

¹⁷³ Veli Mike, yhtenä näistä päivistä... Siunatkoon sydäntäsi, veljeni... Kun tuo suuri pasuuna tulee, ja tuo ääni, että Joosef tulee astumaan esiin. Halleluja! Hän tulee sanomaan: “Lapset!”... [Veli Branham puhaltaa.] Siellä te tulette olemaan, tehtynä Hänen kaltaisikseen. Ikuisesti nuorena, vanhuus on poissa. Sairaudet, vaikeudet, murheet ovat hävinneet. Kunnia olkoon elävälle Jumalalle!

¹⁷⁴ Hänelle Hän puhuu tänään, Hänen Poikansa! “Entisinä aikoina ja erilaisilla tavoilla Hän puhui profeettojen kautta, mutta viimeisenä päivänä Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.” Hän puhuu jokaisen ihmisen sydämelle, jonka Hän on kutsunut. Jos koskaan tunnette Hänen kutsuaan, kun Hän kolkuttaa sydämellenne, olkaa hyvä, älkää kääntäkö sitä pois. Rukoilkaamme;

¹⁷⁵ Taivaallinen Isä. tänä iltana, me olemme niin iloiset tietäessämme sen, että avatessaan tämän Hebrealaiskirjeen, Paavali meni suoraan takaisin Evankeliumeihin. Hän ei halunnut ottaa sitä vain jonkun kuulopuheen tai kokemuksen pohjalta. Hän halusi meidän tietävän, mikä oli Totuus. Ja hän meni suoraan takaisin Evankeliumeihin ja takaisin Vanhaan Testamenttiin, siihen Evankeliumiin, joka oli saarnattu heille. Ja hän sai sieltä Vanhasta Testamentista kaikki varjot ja esikuvat. Siksi meillä on tämä suuri Hebrealaiskirje tänä iltana. Ja me näemme Sen, Herra, ja me rakastamme Sitä. Ja kautta aikojen sitä on yritetty polttaa, sitä on yritetty hajottaa, sitä on yritetty hävittää, mutta Se kulkee eteenpäin kaikesta huolimatta. Sillä niin kuin Sinä olet sanonut: “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät.”

¹⁷⁶ Sitten joku arvostelija voi sanoa: “Mutta, sinähän sanoit, että Paavali kirjoitti tämän.” Ei Paavali, vaan Jumala, joka oli Paavalissa; tuo Luova Olento, joka oli Paavalin sisäpuolella.

¹⁷⁷ Aivan niin kuin Hän oli Daavidissa, kun tämä sanoi: “Minä en salli Pyhäni nähdä turmeltumista, enkä tule jättämään Hänen sieluansa helvettiin.” Ja Jumalan Poika otti nuo Sanat tuolta profeetalta ja meni suoraan helvetin sydämeen. Ja Hän sanoi: “Repikää alas tämä Tabernaakkeli, ja Minä tulen nostamaan Sen ylös kolmessa päivässä.” Ja Hän teki sen, koska Jumalan Sana ei voi pettää hitustakaan. Se ei voi

¹⁶⁵ Hän sanoi: “Tulehan tänne Gabriel!”, tuo suuri Arkkienkeli, ja Hän... [Veli Branham puhaltaa.] “Astuhan siihen!”

¹⁶⁶ “Tule tänne Miikael!” Tuo Enkeli, joka on Hänen oikealla puolellansa. [Veli Branham puhaltaa.] “Astu sinä tuohon!”

¹⁶⁷ Jumala, ja kaksi Enkeliä käveli sinne ihmislihassa, ja joivat lehmänmaitoa ja söivät maidosta kurnuttua voita ja maissileipää ja vasikanlihaa. Kaksi Enkeliä ja Jumala! Raamattu sanoo niin. Se oli Melkisedek, jonka Abraham kohtasi tullessaan teurastamasta kuninkaita. Se oli Jumalan Poika.

¹⁶⁸ Menkää hieman eteenpäin täällä Hebrealaiskirjeen 7. luvussa, jossa sanotaan: “Mutta tehtynä Jumalan Pojan kaltaisuudessa.” Siinä Hän on. Hän teki kaikki asiat Hänen kauttansa. Lähtiessään sieltä Hän vain muutti tuon tomun tomuksi jälleen ja astui suoraan takaisin Kirkkauteen.

¹⁶⁹ Ja nuo Enkelit, niin pian kuin he olivat tuoneet Lootin ulos, ja rouva Loot, joka katseli taakseen, vaikka heitä oli kielletty tekemästä sitä... He vain astuivat suoraan takaisin Jumalan Läsnäoloon.

¹⁷⁰ No niin, mikä suuri toivo meillä onkaan, tässä suuressa Uskossa, jota me palvelemme tänä iltana. Elävä Jumala, Jehova, Tulipatsas on meidän kanssamme! Näyttäen itsensä voimassa ja toiminnassa ja antoi heidän ottaa Hänen Valokuvansa, tuo sama Jehova! Jumalan Poika, joka tuli Jumalasta ja meni takaisin Jumalaan, ja asuu Seurakunnassansa aina ja iankaikkisesti! Siinä Hän on!

¹⁷¹ Hänellä on meidän nimemme Kirjassansa, itsensä kautta vannotulla valalla, sillä ei ole ketään suurempaa, jonka kautta Hän voisi vannon, että Hän tulee nostamaan meidät ylös viimeisessä päivässä. “Joka syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on ikuinen Elämä. Ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä. Joka Minun luokseni tulee, häntä Minä en heitä pois. Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen Elämä, eikä hän ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.”

¹⁷² Tuo Sama voi ojentaa kätensä ja ottaa kourallisen kalkkia ja kaliumkarbonaattia ja... [Veli Branham puhaltaa.] Ja siinä te olette uudestaan. Ja minun nimeni on Hänen Kirjassansa. Mitä minä

³⁴ Paavali oli suuri Raamatun opettaja, koska hänet oli koulutettu tuon suuren, kaikkien aikojen kuuluisan Gamalielin alaisuudessa. Ja hän oli yksi parhaista tuona päivänä, tuo suuri Lain ja profeettojen opettaja. Ja niinpä Paavali oli hyvin oppinut noissa asioissa.

³⁵ Ja sitten minä pidän hänestä tällä tavalla. Tämä suuri ilmestys, ollen rehellinen sydämessänsä, murhaaja, hän oli antanut suostumuksensa Stefanuksen kuolemalle, ja oli silminnäkijänä todistamassa, kuinka hän kuoli kivitettyinä kuoliaaksi. Ja uskon, että sen on täytynyt koskettaa Paavalia, kun hän näki Stefanuksen kohottavan kätensä Taivasta kohden, ja sanovan: “Minä näen Taivaat avattuna, ja minä näen Jeesuksen seisomassa Jumalan oikealla kädellä.” Ja hän sanoi: “Isä, älä lue tätä synniksi heitä vastaan.” Ja sitten hän nukahti.

³⁶ Panitteko merkille, ettei hän koskaan kuollut? Hän nukahti. En usko hänen koskaan edes tunteneen kiven osumista. Aivan niin kuin pieni vauva äitinsä rinnalla nukahtaa, Stefanus nukkui Jumalan käsivarsilla.

³⁷ Siinä oli jotakin, joka kosketi Paavalia. Sitten hän, niin kuin kuka tahansa mies vakaumuksensa mukaan yrittää taistella sitä vastaan. Hän menee ylipapin luo ja pyytää suosituskirjeitä; sanoen: “Minä tulen vangitsemaan kaikki nuo ihmiset, jotka saavat aikaan kaiken tuon melun, ja nämä harhaoppiset”, jota pidettiin jonakin sellaisena, mitä me tänään kutsuisimme “radikaaliseksi fanaatikoksi” tai joksikin sellaiseksi, kun he pitävät niin paljon melua ja aiheuttavat häiriötä. “Minä tulen menemään sinne ja selvitän sen.”

³⁸ Ja ollessaan matkalla tiellä, joka ei ollut mikään suuri valtatie, joita me matkustamme... Nuo tiet Palestiinassa olivat vain pieniä polkuja, kuten lehmäpolku metsässä, missä on karjaa, ja lampaat, hevoset, aasit ja kamelit kulkivat niitä myöden mäkien yli.

³⁹ Ja Paavali, ollessaan matkalla Damaskoon, noin puolipäivän aikaan, suuri Valo loisti alas ja iski hänet maahan. Kukaan muu ei nähnyt sitä kuin Paavali. Haluan teidän huomaavan sen. Ja juuri tässä, tämä ei nyt ole mitään henkilökohtaista, mutta päästäksemme tähän asian taustaan, että te voisitte tietää, että tuo sama Jeesus...

⁴⁰ No niin, kun Hän oli täällä maan päällä Hän sanoi: “Minä tulin Jumalasta, ja Minä menen takaisin Jumalaan.”

⁴¹ Nyt, kun Hän johti Israelin lapsia, Hän oli Tulipatsas, ja sitten Hänet oli tehty lihaksi; sitten Hän palasi takaisin tuohon samaan Tulipatsaaseen. Ja, kun Hän kohtasi Paavalin tiellä Damaskoon, oli Hän tuo Tulipatsas, tuo Valo. Näettekö? Suuri Valo. Ja Paavali sanoi: “Kuka on Se, jota minä vainoan?”

⁴² Ja Hän sanoi: “Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat,” tuo Valo. Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

⁴³ Ja täällä Hän on tänä iltana, juuri täällä meidän kanssamme. Hän antoi valokuvata itsensä siellä. Tuo sama Asia. Näettekö? Tulipatsas! Valo! Aivan sama kuin Hän oli; sama eilen, tänään ja ikuisesti.

⁴⁴ Nyt, nuo miehet, jotka olivat hänen kanssaan, eivät nähneet tuota Valoa. Mutta Se oli siellä kaikesta huolimatta.

⁴⁵ Tulokset ovat nyt samat. Onko mahdollista, että joku voi nähdä Kristuksen täällä tässä rakennuksessa, eikä kukaan muu näe Häntä? Varmasti! Se tapahtui siellä.

⁴⁶ Se tapahtui myöskin yhtenä yönä, kun Pietari oli vankilassa. Ja tuo Valo tuli sisälle vankilaan ja kosketti Pietaria, ja hän käveli suoraan sisäpuolisen vartioston ohitse, ulkopuolisen vartioston ohitse, ovesta ulos, portista ulos ja kaupungin portista ulos. Pietari sanoi: “Minun on täytynyt uneksia.” Ja hän katsoi ympärilleen, mutta tuo Valo oli poissa; Kristus, tuo Iankaikkinen, iankaikkinen Valo. Siinä Hän on. Näettekö?

⁴⁷ Nyt, tiellä Damaskoon... Ja katsokaahan, eräs toinen asia tänään, josta voisimme pulma, joka juuri tuli mieleeni. Nuo viisaat miehet, jotka seurasivat tuota tähteä, koko matkan Intiasta asti, kulki halki laaksojen ja erämaiden, joka kulki yli havaintoasemien. Ja tuohon aikaan he pitivät ajan yöllä tähtien mukaan. Eikä yksikään historioitsija tai kukaan muu ole koskaan maininnut nähneensä tuota tähteä, kuin vain nuo viisaat miehet. Se oli tarkoitettu vain heidän nähtäväkseen.

⁴⁸ Niinpä te voitte nähdä asioita, joita muut eivät ehkä näe. Teille; Se on todellisuutta. Heille; he eivät ymmärrä. Aivan niin kuin on kääntymyksessä; te voitte olla käännytetty ja nauttia Jumalan siunauksia, yksinkertaisesti imien sisälle Jumalan siunauksia, nähdessänne Sen. Ja vieressänne istuva voi sanoa: “Minä en näe

‘Näytä Sinä meille Isä.’ Minä ja Isä olemme Yksi. Minun Isäni asuu Minussa. Minä olen vain Tabernaakkeli, jota kutsutaan Pojaksi. Isä asuu Minussa. En se ole Minä, joka tekee tekoja; se on Minun Isäni, joka asuu Minussa. Hän tekee teot; en Minä.”

¹⁶⁰ Nyt seistessään siellä kalliolla, näki Mooses Hänet jälleen, Hänen selkäpuolensa, ja hän sanoi: “Se näytti kuin miehen selältä.” Tuo Logos, joka lähti Jumalasta.

¹⁶¹ Sitten mitä tapahtui? Tämä oli Jumala, ja syy, miksi Hän tuli Logoksesta lihaksi... Kuinka se tapahtui? Viisi minuuttia ennen sitä Hän oli Logos. Mutta mitä Hän teki? Hän vain ojensi kätensä...

¹⁶² Meidän ruumiimme koostuvat kuudestatoista eri alkuaineesta. Me tiedämme sen. Se on tehty kaliumkarbonaattista, siinä on vähän kalkkia, vuoriöljyä ja kosmista valoa ja atomeja ja niin edelleen; ne kaikki yhdessä muodostavat tämän ruumiin. Se tulee maan tomusta. Te syötte ruokaa, joka muuttuu maaksi ja se tuli maasta ja vain palaa siihen takaisin, se vain jatkaa kiertokulkua. Niin pitkälle kuin teidän lihastanne on kysymys, ei se ole sen kummempaa kuin hevosen tai lehmän tai jonkin muun liha. Se on yhä vain lihaa.

¹⁶³ Ja pojat, kuinka te huolehdittekaan tuosta lihasta. Mutta tuolla hengellä siellä on sielu, veljeni. Se on totta. Mutta teidän lihanne on vain maata niin kuin eläintenkin. Ja teidän lihanne ei ole sen enempää kuin jonkun eläimen. Ja, jos te himoitsette lihan perään ja niiden asioiden perään joita te näette, himoitsette naisten perään ja himoitsette kaikkia näitä eri asioita, se on yhä kaikki eläin. Kyllä vaan. Kyllä.

Teidän ei tule tehdä sitä. Jumalan Henki tulee johtamaan teitä eteenpäin ja panemaan teidät korkeammalle tasolle kuin se. Tarkalleen oikein.

¹⁶⁴ Ja nyt tässä... Tämä suuri theophany siellä... Tuo suuri Jehova Jumala, tiedätkö, mitä Hän sanoi? Hän vain ojensi kätensä ja otti kourallisen atomeja ja hieman valoa ja vuodatti sen yhteen tällä tavalla ja... [Veli Branham puhalttaa.] Ruumis!

Ja Hän vain astui siihen ja siinä kaikki.

¹⁵⁰ Minä sanoin: “Raamattu sanoo: ‘Se oli Jumala, Elohim’”, joka Hän oli, Kaikkivaltias Jumala, El Shaddai, kyllä, Voimanantaja, Tyydyttävä. Aamen! Oi, minusta tuntuu uskonnolliselta. Ajatelkaa sitä!

¹⁵¹ Tässä Hän on, nyt. Tulen osoittamaan, kuka Hän on täällä, ja silloin te tulette näkemään, kuka Poika on. Se oli Jeesus, ennen kuin hänellä oli inhimillistä nimeä “Jeesus”.

¹⁵² Hän seisoj siellä lähteellä tuona päivänä. He olivat kaikki juomassa ja puhuivat siitä vedestä, joka oli erämaassa ja muista sen kaltaisista asioista. Joku sanoi: “Meidän isämme söivät mannaa erämaassa neljäkymmentä vuotta.”

¹⁵³ Hän sanoi: “Ja he ovat kaikki kuolleita.” Hän sanoi: “Minä olen Elämän Leipä, joka tuli Jumalalta alas Taivaasta. Joka syö tästä Leivästä, ei koskaan kuole.”

¹⁵⁴ He sanoivat: “Mutta, meidän isämme joivat hengellisestä Kalliosta, joka oli erämaassa, joka seurasi heitä.”

¹⁵⁵ Hän sanoi: “Minä olen tuo Kallio.” Kunnia! Johanneksen 6. luku. He sanoivat: “Mitä?” “Kyllä, se on totta.”

¹⁵⁶ He sanoivat: “Ethän sinä ole edes viisikymmentävuotias.” Tietenkin Hänen työnsä sai Hänet näyttämään vanhemmalta, mutta Hän oli vain kolmenkymmenen. He sanoivat: “Sinähän et ole vielä yli viidenkymmenen ja sanot nähneesi Abrahamin, joka on ollut kuolleen kahdeksan- tai yhdeksänsataa vuotta. Nyt me tiedämme, että sinä olet perkele.”

¹⁵⁷ Hän sanoi. “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN.” Siellä Hän oli. Kuka oli tuo MINÄ OLEN? Jatkuva Nimi kaikille sukupolville. Se oli tuo Tulipatsas palavassa pensaassa. “MINÄ OLEN, joka MINÄ OLEN.” Siellä Hän oli, tuo theophany lihaksi tehtynä täällä, kutsuttuna Jumalan Pojaksi; tuo MINÄ OLEN! Tuo Jehova!

¹⁵⁸ Tuomas sanoi: “Herra, näytä meille Isä ja se tulee tyydyttämään meidät.”

¹⁵⁹ Hän sanoi: “Minä olen ollut niin kauan teidän kanssanne, ja ettekö te tunne Minua? Kun te näette Minut, te näette Isän. Ja miksi sanoa:

mitään!” Näettekö sitä? Siinä se on. “Minä en yksinkertaisesti käsitä sitä. En voi nähdä, mitä se kaikki oikein on.” No niin, hän ei yksinkertaisesti saa Sitä; siinä kaikki, niin kuin te.

⁴⁹ Huomatkaa nyt, Paavali ollessaan matkalla, ja niin pian kuin tämä suuri kokemus oli tapahtunut hänelle... Hän ei ollut tyytyväinen... Se juuri tekee Paavalin niin hyväksi.

⁵⁰ Meidän opetuksemme tänä iltana ei ole syvällistä, se on pintapuolista, mutta, oi, me tulemme menemään syvälliseen jonkin ajan kuluttua. Tämä on hyvin pintapuolinen, mutta se on vain aluksi. Ja mitä se on, se on yksi asia, se on korottaa Jeesusta Kristusta.

⁵¹ Ja aluksi, ennen kuin hän voi tehdä sen, Paavali oli Raamatun oppinut. Eikä Raamatun oppinut tule koskaan antamaan oppinsa levätä kokemuksilla! Ei koskaan! He eivät koskaan anna oppinsa levätä kokemuksella. Teillä voi olla minkä kaltainen kokemus tahansa. Mutta sen täytyy olla NÄIN SANOO HERRA. Kyllä.

⁵² Nyt Vanhassa Testamentissa heillä oli kolme erilaista tapaa, miten he voivat saada tietää sanoman. Ensimmäiseksi laki, se oli vain laki. Sitten heillä oli profeetta, unennäkijä, ja heillä oli Uurim ja Tummim. Se voi nyt olla vähän syvällistä.

⁵³ Tuo Urim ja Tummim oli rintalevy, jota Aaron käytti rinnassaan. Ja siinä oli kaksitoista kiveä: jaspis, karneoli ja niin edespäin. Heillä oli kaikki kaksitoista kiveä tuossa rintalevyssä, osoittamassa, että hän oli jokaisen Israelin kahdentoista sukukunnan ylipappi. Tämä rintalevy riippui siellä pylväässä temppelissä, ja kun joku profeetta profetoi, ja he halusivat olla varmat siitä oliko se oikein tai ei, täytyi profeettojen tai unennäköiden seistä tämän Uurimin ja Tummimin edessä ja kertoa unensa tai näkynsä, mitä hän sitten olikin nähnyt. Ja jos tuo pyhä Valo... Oi, näettekö te sitä? Jumala on aina asunut yliluonnollisella alueella. Ja nuo valot pysyivät aivan normaaleina, kunnes tämä ääni kuului. Ja kun ääni osui noihin kiviin, jos se ei ollut yliluonnollista, pysyivät ne muuttumattomina. Mutta, jos yliluonnollista, yliluonnollista, nuo Valot kaikki yhdessä heijastivat sateenkaaren värit. Aamen. Silloin se oli Jumala, joka puhui: “Tämä, on Minun profeettani. Tuo uni tuli Minulta.” Urim ja Tummimin mukaan he tuomitsivat sen.

⁵⁴ Muistatteko Saulia, kun hän tuli luopioksi? Hän sanoi, ettei hän voinut saada unta. Ja tuo profeetta Samuel oli kuollut, eikä ollut mitään tapaa, hän sanoi: “Ei edes Uurim puhu minulle.” Ei mikään! Saul seisoi siellä Uurimin edessä ja hänen sanansa pysyivät kuolleina. Näettekö? Jumala yksinkertaisesti kieltäytyi kuulemasta häntä. Ja tuo Uurim ja Tummim, se vahvisti Aaronin pappeuden. Sen jälkeen, kun Aaron oli poissa, tuo levy riippui siellä pylväässä temppelissä.

⁵⁵ Nyt Aaronin mukainen pappeus lakkasi olemasta, kun Jeesus kuoli. Ja nyt, kun laki on erotettu armosta, meillä yhä on Uurim ja Tummim. Ja Paavali käytti Sitä. Näettekö?

Tuo Uurim ja Tummim tänään on Jumalan Kuolematon, Iankaikkinen, iätikestävä Sana. Näettekö?

⁵⁶ Sillä kuka tahansa ottaa mitään pois tästä Kirjasta tai lisää mitään Siihen. “Minä en halua mitään Sen ulkopuolelta, vaan minä haluan kaiken mitä Siinä on”, sanoo Seurakunta. Ja kaikki asiat täytyy koetella Sanalla.

⁵⁷ Siksi äskettäin putosin pois helluntailaisten suosiosta, koska sanoin: “Minä en voi ymmärtää kuinka käsistänne juokseva öljy tai kasvoillanne oleva veri olisi merkki siitä, että teillä on Pyhä Henki.” Se ei ole Kirjoituksenmukaista. Ja minä en voinut ottaa sitä. Minulle sen täytyy tulla Sanasta.

⁵⁸ Sitten Paavali, hän rakasti Sanaa. Niinpä ennen kuin hän voi edes antaa todistusta tästä suuresta kokemuksesta, joka hänellä oli, hän meni alas Egyptiin kolmeksi vuodeksi; uskoisin, että se oli kolme vuotta, hän oli kolme vuotta Egyptissä. Ja tiedätkö, mitä uskon hänen tehneen? Uskon, että hän otti Vanhan Testamentin, ja tutki tarkoin Vanhan Testamentin, ja tuli näkemään, että Se todella oli ehdottomasti Messias. Hänen täytyi koetella kokemuksensa Raamatulla. Aamen.

⁵⁹ Katsokaa häntä, kun hän oli vankilassa. Te huomaatte, että Paavalin elämässä oli ajanjakso, jolloin hän oli siellä vankilassa, pitkän aikaa. Hän kirjoitti Efesolaiskirjeen. Hän kirjoitti tämän Hebrealaiskirjeen. Näettekö? Hänellä oli aikaa. Jumala pani hänet sinne vankilaan, ja hän kirjoitti nämä kirjeet seurakunnille. Yhden Efeson seurakunnalle. Hän kirjoitti yhden helluntaiseurakunnalle ja hänellä oli paljon vaikeuksia

¹⁴³ Hän sanoi: “Ja eräs toinen asia, Abraham, sinä olet odottanut kaksikymmentäviisi vuotta tätä Lupausta, jonka Minä sinulle annoin. Sinulla on kaikki helistimet ja pinnit valmiina tätä lasta varten, olet pitänyt ne valmiina kaksikymmentäviisi vuotta. Ja yhä sinä odotat Minua. Nyt Minä tulen vierailemaan luonasi, suunnilleen elämänajan mukaisesti; elämänajan mukaisesti, ensi kuussa, Minä tulen olemaan sinun kanssasi.”

¹⁴⁴ Ja Saara, siellä takana teltassa. Tuolla Miehellä oli selkä käännettynä teltaan päin puhuessaan Abrahamille tällä tavalla. Ja Saara meni: “Huh.”

¹⁴⁵ Hän sanoi: “Mikä sai Saaran nauramaan?” Mitä te siihen sanotte? Se oli melkoista telepatiaa, eikö ollutkin? “Mikä sai Saaran nauramaan?”

Saara sanoi: “Oi, en minä nauranut.”

¹⁴⁶ Hän sanoi: “Kyllä vaan, sinä nauroit!” Saara oli peloissaan. Hän vapisi. Kuka oli Tämä, joka voi tietää, mitä hän teki siellä takana teltassa. Se on tuo sama Jumala, joka on kanssamme tänään. Aivan sama! Hän tietää kaiken siitä. Näettehän? Hän vain paljastaa sen sitä mukaan, kun teillä on tarve. “Näettekö?”

¹⁴⁷ “Mitä sinä naurat?” Näettekö, Hänen selkänsä oli käännettynä. Raamattu sanoo, että “Hänen selkänsä oli käännettynä teltaan päin”, mutta Hän tiesi sen. Hän tiesi, mitä hän siellä takana oli tekemässä, näettekö?

Niin Hän sanoi: “Minä tulen vierailemaan luonasi.”

¹⁴⁸ Kuka on tämä outo Mies? Tiedätkö mitä tapahtui? Hän käveli sinne ulos ja katosi näkyvistä. Ja Raamattu sanoo, että Se oli Kaikkivaltias Jumala, Jehova, tuo Suuri Lähde, tuo theophany, tuo Logos.

¹⁴⁹ Joku saarnaaja sanoi minulle jokin aika sitten, hän sanoi: “Veli Branham, ethän sinä itse asiassa ajattele, että se olisi ollut Jumala, ethän?”

he ottivat hieman voita ja levittivät sen noille leiville. Ah, se on todella hyvää!. Ja hän vei sen ulos ja asetti näiden kolmen miehen eteen.

¹³⁸ Ja syödessään he jatkuvasti katselivat Sodomaa kohden. Ja jonkin ajan kuluttua he nousivat ja lähtivät kävelemään pois. Ja Abraham sanoi: “Ethän jätä kertomatta sitä minulle.”

¹³⁹ “En voi salata sitä sinulta, mitä tulen tekemään. Minä olen menossa sinne alas. Sodoman synnit ovat tulleet korviini.” Kuka oli tuo mies? Vaatteet tomuisina, istumassa siellä syöden vasikanlihaa ja juoden maitoa ja syöden maissileipää ja vähän voita. Kuka on tämä outo mies? Kolme heitä istui siellä. Vaatteet tomuisina. Oi, kyllä: “Me olemme kaukaisesta maasta.” Kyllä, hyvin kaukaa! Keitä he olivat?

¹⁴⁰ Ja Hän sanoi: “Minä en voi salata sitä Abrahamilta, koska hän on maan perillinen.” Aamen. “Minä paljastan salaisuuteni...”, toisin sanoen, “...niille, jotka ovat maan isiä.” Siinä Seurakunnan tulisi olla tänään. Kyllä, saada Jumalan Salaisuudet ja tietää kuinka käyttäytyä ja toimia, ja mitä tehdä ja kuinka vaeltaa ja kuinka elää. Me olemme maan perillisiä. Se on totta. Hän paljastaa Sen teille, koska Hän ei halua salata mitään. Siksi me näemme näiden asioiden tapahtuvan. Ja maailma sanoo: “Se on fanaattisuutta.” Mutta, antaa heidän sanoa niin. Maan perillinen tietää nämä asiat. [Tyhjä kohta nauhassa.]

... heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

Siunattuja ovat nöyrät: sillä he perivät maan.

Hän tekee salaisuutensa tunnetuksi heille, paljastaa sen heille; osoittaen heille mitä tehdä, kuinka elää, ja kuinka hylätä maailman asiat: kuinka vaeltaa jumalisesti ja elää jumalisesti tässä nykyisessä maailmassa. Vaeltaen eteenpäin Hänen kanssaan! Sanokoon maailma mitä tahtoo.

¹⁴¹ Niin Hän sanoi: “En voi pitää tätä salaisuutta Abrahamilta, koska hän on maan perillinen.” Hän sanoi: “Minä menen alas hävittämään Sodoman.”

¹⁴² “Mitä sinä tulet tekemään, hyvä herra? Mistä sinä olet kotoisin? Mitä se kaikki on?” Tulkaa ottamaan selvää.

heidän kanssaan. Helluntaiseurakunnan kanssa hänellä oli enemmän vaikeuksia kuin minkään muun kanssa. Yhä on niin. Mutta hän oli kiitollinen heistä. Ja ainoa asia, jota hän voi opettaa heille... Heidän tullessaan yhteen: yhdellä oli kielet, yhdellä oli psalmi, yhdellä oli aistimus, yhdellä oli jokin tunne. Hän ei voinut puhua heille “iankaikkisesta varmuudesta”. Hän ei voinut puhua heille “ennalta määräämisestä”. Hän ei voinut puhua heille, he olivat pieniä vauvoja. Heidän kaikkien täytyi tuntea jotakin, tai nähdä jotakin, tai heillä täytyi olla jonkinlaisia omituisia tunteita, tai jotakin ympärillään, jonkinlaisia todisteita.

⁶⁰ Mutta minä uskon, että kun hän puhui efesolaisille, hän voi puhua sellaisista asioista kuin: “Jumala on ennalta määrännyt meidät pojiksi ja tyttäreiksi, ja adoptoinut meidät lapsiksi Jeesuksessa Kristuksessa ennen maailman perustamista.” Katsokaa sitä.

⁶¹ Tarkatkaa häntä täällä Roomalaiskirjeessä ja niin edelleen. He olivat täysikasvuisia. Oi, he kyllä puhuivat kielillä. Varmasti! Ja heillä oli muita Pyhän Hengen merkkejä keskuudessaan. Mutta he eivät tehneet oppeja aistimuksista ja pienistä värinöistä ja omituisista tunteista.

⁶² Paavali sanoi: “Te menette äärimmäisyyksiin siinä. Kun teitä tulisi opettaa, te olette yhä pieniä vauvoja ja teidän täytyy saada maitoa.”

⁶³ Ja sitä olen aina yrittänyt taistella vastaan, ettei tämä tabernaakkeli olisi mikään pikkuvauvojen joukko. Olkaamme täysikasvuista. Pysykää tiellä. Oi! Siinä se on teille.

⁶⁴ Niinpä Paavali meni sinne alas Egyptiin ensin, nähdäkseen oliko hänen kokemuksensa yltäpitävä Jumalan Raamatun kanssa.

⁶⁵ Oi, eikö se olisi hienoa, jos ihmiset vain tänään tekisivät sen uudestaan? Jos me panisimme kokemuksemme sopimaan yhteen Jumalan Raamatun kanssa. Jos se ei ole sitä, silloin meidän kokemuksemme on väärin; se ei välähdä Uurimissa ja Tummimissa. Mutta, jos se välähtää siellä, niin Aamen! Meillä on Se. Mutta, jos ei... En välitä, kuinka hyvältä se näyttää, kuinka todellisesti se näyttää siltä kuin se olisi oikein; jos nuo valot eivät välähdä Uurimissa ja Tummimissa, se oli väärin!

⁶⁶ Ja ei ole väliä, kuinka paljon kokemuksia teillä on ollut. Kuinka todellista se näyttää olevan, kuinka edustavaa se on, kuinka koulutuksellista se on, mikä suuri työkalu se on voittamaan sieluja; jos se ei välähdä sanassa, se on väärin. Kyllä. Sen täytyy olla linjassa sanan kanssa.

⁶⁷ No niin, minä uskon, että siellä on olemassa keskitie. Tuo tie, monta kertaa... Minulla oli tapana käydä nasarealaisseurakunnassa, Herra siunatkoon noita kalliita ihmisiä, vanhanaikaisia, he ovat pyhitettyjä metodisteja; Jumalan seurakunta, nasarealaiset, Pyhyiden pyhiinvaeltajat ja monet noista hyvistä vanhoista pyhyiden seurakunnista. Ja heillä oli tapana laulaa tuota laulua:

*Minä vaellan tuolla suurella vanhalla valtatiellä,
Kertoen kaikkialla minne menen,
Minä mielummin olen vanhanaikainen kristitty, Herra,
Kuin mitään mitä tiedän.*

⁶⁸ Hyvä. Hienoa. Ja sitten heillä oli tapana puhua ”pyhyiden valtatiestä”. Nyt, jos haluatte lukea sen... He ottavat sen Jesajan 35. luvusta. Ja, jos panette merkille, siellä sanotaan: ”Siellä on oleva valtatie, ja tie.”

⁶⁹ No niin, ”ja” on yhdyssana. Näettekö? Valtatie... Se ei ollut pyhyiden valtatie. ”Siellä on oleva valtatie ja tie, ja sitä kutsutaan pyhyiden tieksi.” Ei pyhyiden valtatie, vaan pyhyiden tie. Ja valtatie keskellä on tie. Se on rakennettu tällä tavalla, niin että vedet pesevät pois kaiken roskan molemmilta puolilta, pitäen tien puhtaana. Jos te ette rakenna tietä sillä tavalla, teillä on lammikoita tiellä koko ajan; jos sitä ei ole rakennettu oikein. Tuo tie on keskellä tietä.

⁷⁰ Nyt tällä puolella, kun ihmiset tulevat käännetyiksi heidän mielensä on keskitetty suoraan Kristukseen. Ja, jos he ovat vain vähänkin oppineita, eivätkä pysy rukouksessa, tulevat he todella kylmiksi ja jäykiksi ja kankeiksi ja välinpitämättömiksi. Ja sitten, jos he ovat vain hiemankin hermostuneita, jos ette ole tarkkaavaisia, he tulevat radikaaleiksi ja villeiksi, tällä toisella puolella; näettekö, he menevät aistimukseen ja kaikkeen muuhun.

⁷¹ Nyt, mutta todellinen Seurakunta on todella selväjärkinen Evankeliumi. Suoraan keskitiellä. Se ei ole kylmä ja kankea; ei

Hänelle kymmenennen osan kaikesta saaliista. Aamen! Se selvitti sen. Oi, veli Graham, se oli Hän. Se oli Hän!

Abraham näki Hänet uudestaan. Yhtenä päivänä istuessaan teltassa, hän katsoi ja näki kolmen miehen olevan tulossa.

¹³⁴ Tiedätekö, kristityssä on jotakin, niin että hän tuntee Hengen, kun hän näkee Sen. Kun hän... Hän vain tuntee Sen. Siinä vain on jotakin hengellistä. Hengelliset asiat ovat hengellisesti erotettuja. Kyllä, hän voi erottaa sen. Jos hän on todella syntynyt: ”Minun lampaan tuntuvat Minun Ääneni.”

¹³⁵ Ja hän vain tiesi, että siinä oli jotakin. Hän juoksi ulos ja sanoi: ”Tule sisälle, minun Herrani. Istuudu. Pysähdy hetkeksi. Minä noudan leivänpalan ja panen sen Sinun käteesi. Minä pesen Sinun jalkasi. Lepuuta itseäsi ja jatka sitten matkaasi, sillä Sinä olet tullut vierailemaan luokseni.” Siellä hän eleli hedelmättömässä maassa, valiten vaikeamman tien, tien muutamien Herran halveksittujen kanssa. Kun taas Loot, hänen veljenpoikansa, eli siellä alhaalla rikkauksissa; mutta hän eli synnissä. Se on synty, minkä useimmissa tapauksissa rikkaus tuottaa.

¹³⁶ Niinpä Abraham toi heidät sisään ja otti vähän vettä ja pesi heidän jalkansa. Hän juoksi ulos ja valitsi liHAVAN vasikan laumasta ja tappoi sen, antoi sen palvelijalle valmistettavaksi. Ja sanoi Saarelle: ”Valmista taikina.” Tiedätekö miten se tapahtui? Äidilläni oli tapana säilyttää jauhoja tynnyrissä. Oletteko koskaan nähneet sellaista seulan kanssa? Ja siellä oli pieni kiila jolla te levititte jauhoja ja te haravoitte sen seulan lävitse tällä tavalla. Olen nähnyt äidin monasti tekevän niin tuon kiilan kanssa. Pieni pyöreä siivilä, johon hän pani jauhoja ja seuloi niitä sillä tavalla. Taputellen sitä edes takaisin sillä tavalla, ja sitten hän otti tuon kiilan ja haravoi sitä ympäri sillä tavalla, saadakseen sen kaiken menemään lävitse. Ja se oli, kun meidän täytyi jauhattaa jauhomme vanhalla myllyllä; siitä tuli todellista maissileipää. Sen voimalla te voitte sahata tukkeja koko päivän.

¹³⁷ Niinpä hän sanoi: ”Seulo vähän jauhoja nopeasti ja valmista pieniä kakkuja, nopeasti nyt.” Ja he lypsivät lehmän ja saivat vähän maitoa, josta he kurnusivat vähän voita. Sitten he menivät ja tappoivat vasikan, josta he saivat lihaa, jonka he paistoivat. Hän otti piimää, maissileipää ja

¹³¹ Kuulkaahan, menkäämme nyt nopeasti Hebrealaiskirjeen 7. lukuun. Vain hetkeksi, jos Jumala suo. Katsokaamme, miltä se näyttää täällä. Abraham...

Kuinka paljon meillä on aikaa? Meillä on kymmenen minuuttia. Hyvä on, me otamme tämän ja sitten päätämme sen ensi sunnuntaina, jos Herra suo.

¹³² Abraham oli palaamassa kuninkaiden teurastuksesta.

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas...

Kuinka moni tietää, minkä minä sanoin Saalemin olleen? Se oli Jerusalemin.

... Saalemin kuningas, kaikkein korkeimman Jumalan pappi, joka kohtasi Abrahamin tämän palatessa kuninkaiden teurastuksesta, ja siunasi hänet;

Kuunnelkaa.

Jolle myös Abraham antoi kymmenennen osan kaikesta; joka ensiksi on tulkinnan mukaan vanhurskauden Kuningas, ja sen jälkeen myös Saalemin Kuningas, joka on, rauhan Kuningas;

Ilman isää, ilman äitiä, ilman polveutumista, jolla ei ole päivien alkua, eikä elämän loppua;

¹³³ Kuningas tuli alas Saalemista ja kohtasi Abrahamin, joka oli tulossa kuninkaita teurastamasta. Eikä tällä Kuninkaalla ollut isää eikä äitiä, ei päivien alkua tai Elämän loppua. Kenet Abraham kohtasi? Ajatelkaa nyt: Hänellä ei ollut isää, Hänellä ei ollut äitiä, Hänellä ei ollut mitään aikaa, jolloin Hän alkoi, eikä Hänellä ole koskaan aikaa, jolloin Hän tulisi loppumaan. Niinpä tuon saman Saalemin Kuninkaan täytyy elää tänäkin päivänä. Näettekö te sitä? Se oli tuo theophany, henkiruumis, joka oli Jumalan Poika! Mistä Saalemista? Siitä Jerusalemistä, joka on ylhäällä! Abraham, ollen siunattu pyörivällä tulella... Hän yritti löytää Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala. Hän vaelteli lampaannahoissa ja vuohennahoissa, kaikkialla. Puutteenalaisena, harhaillen, ja etsien Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala. Ja takaisin tullessaan hän kohtasi Saalemin kuninkaan, ja hän maksoi

myöskään fanaattisuutta. Se on todella hyvä, vanha Evankeliumi, sydämenrakkaus Jumalaan; kulkien suoraan keskitiellä, kutsuen molemmilta puolilta. Se on oikein. Ja kuinka te tulette saamaan tuon seurakunnan? Suoraan Sanasta, joka on Urim ja Tummim.

⁷² Nyt Paavali halusi saada tämän seurakunnan suoraan keskitielle. Niin hän meni ja opiskeli kolme vuotta Kirjoituksia, jotka hän tuns. Sen vuoksi Paavali kirjoitti suurimman osan tästä Uudesta Testamentista. Jumala pani hänet tekemään sen, koska oli tulossa pakanain aika. Matteus, Markus, Luukas ja Johannes, nuo neljä evankeliumia, he olivat juutalaisia. Mutta Paavali kirjoitti suurimman osan kirjeistä.

⁷³ Huomatkaa nyt, me alamme nyt saamaan tämän taustan valmiiksi; että hän kirjoitti sen vankilasta. Ja hänellä oli kaikki tämä kokemus. Mutta ensimmäiseksi, tämä kokemus oli ensin koeteltu, ja tämä on hänen avainkirjeensä siihen. Tämä on hänen avainkirjeensä. Roomalaisille ja efesolaisilla, ja niin edelleen, oli omat paikkansa, mutta tämä on avainkirje.

⁷⁴ Nyt, koko ensimmäinen luku korottaa Jeesusta, ja erottaa Hänet olemasta profeetta. Se on nyt koko asian aihe. Ja minä yritän päästä siihen niin nopeasti kuin voin, ettemme viipyisi liian pitkään. Koko aiheena on erottaa... Ensimmäinen luku erottaa Jeesuksen jokaisesta profeetasta, tai laista ja niin edelleen, ja näyttää kuka Jeesus on. Katsokaahan nyt: "Jumala." Me aloitamme tuosta ensimmäisestä sanasta: Jumala.

Jumala, joka erilaisina aikoina...

Erilaisina aikoina merkitsee kauan sitten, aikaisemmin.

...ja eriävillä tavoilla puhui menneisyydessä isille profeettojen kautta.

⁷⁵ Katsokaahan nyt: "Jumala erilaisina aikoina, kauan sitten, Hän puhui isille profeettojen kautta." Siten Hänen täytyi antaa Sanomansa, profeettojensa kautta.

⁷⁶ Jumala lähetti profeettansa, kuten Elian, Jeremian, Jesajan. Ja jos panette merkkeille, niin ei koskaan koko maailman historian aikana ole seurakunta tuottanut mitään profeettaa. Tutkikaa sitä Vanhasta tai Uudesta Testamentista, tai tässä päivässä viimeisenä päivänä.

Osoittakaa minulle yksikin profeetta, joka koskaan olisi nostettu esiin seurakunnasta viimeisissä päivissä. Näyttäkää minulle yksi, joka koskaan on tullut siitä. Ja näyttäkää minulle yksikin kerta, jolloin maailman kirkollinen järjestelmä ei olisi tuominnut profeettaa, todellista Jumalan palvelijaa.

⁷⁷ Vain ajatelkaa sitä. Jeremia, Jesaja, kaikki heistä kautta Vanhan Testamentin, he tuomitsivat heidät. Jeesus sanoi: “Te kaunistatte profeettojen hautoja ja valkaisette niitä, ja te panitte heidät sinne.” Se on totta!

⁷⁸ Kirkko jatkaa sen tekemistä. Katsokaa Pyhää Patrickia. Te katoliset esitätte vaatimuksenne häneen. Hän ei ole sen enempää katolinen kuin minäkään. Mutta te väitätte häntä katoliseksi.

⁷⁹ Katsokaa Pyhää Franciscus Assisilaista. Te esitätte vaatimuksen häneen! Hän ei ole sen enempää katolilainen kuin minäkään.

⁸⁰ Katsokaa Joan of Arcia. Te poltittivat hänet paalussa noitana, koska hän näki näkyjä ja oli hengellinen. He polttivat hänet paalussa. Noin sata vuotta myöhemmin he totesivat, että hän olikin profetissa. Hän oli Jumalan palvelija. Tietenkin he antoivat suuren rangaistuksen. He kaivoivat ylös noiden pappien ruumiit ja heittivät ne virtaan.

⁸¹ “Te kaunistatte profeettojen hautoja, ja te panette heidät sinne.” Kyllä. Milloinkaan ei kirkollinen järjestelmä ole koskaan tuottanut Jumalan miestä; ei koskaan, se ei ole tehnyt niin tänään, eikä tule koskaan tekemään. Organisoitunut uskonto ei ole koskaan ollut Jumalan teemana.

⁸² Vanhin organisoitunut kirkko maailmassa on katolinen kirkko; Luther toinen; sitten tuli Zwingli; Zwinglin jälkeen tuli Calvin; ja Calvin jatkui anglikaaneihin; Anglosaksien tullessa tuli anglikaaninen kirkko; ja kuningas Henry VIII, ja he protestoivat ja niin edelleen, ja tulivat Wesleyyn metodisteihin; ja nasarealaisiin; Pyhyiden pyhiinvaeltajiin; ja niin edelleen, kunnes viimeinen on helluntailiike. Kaikki organisoituivat! Ja Raamattu selvästi opettaa, että Katolinen kirkko on pahamaineinen nainen, ja protestantti kirkot ja heidän organisaationsa ovat hänen tyttäriään, Ilmestyskirja 17. Se on tarkalleen oikein.

saamme hiukankin tuota rakkautta itseemme, se muuttaa koko meidän mielipiteemme.

¹²⁷ Sitten sieltä, tästä Päälähteestä, Timantista, tuli esiin toinen virta, ja sitä, kutsuttiin nimellä vanhurskaus; ehdoton vanhurskaus. Nyt, siksi meillä täytyi olla laki. Siksi lailla täytyy olla tuomio. Jos tuomio ei seuraa lakia, ei laista ole mitään hyötyä. Ja kun laki oli antanut tuomion, toi se kuoleman... Eikä ollut ketään, joka olisi voinut maksaa rangaistusta, kuin Jumala Itse. Ja Hän maksoi meidän kuolemamme rangaistuksen ja otti meidän syntimme Hänen päälleen, että me voisimme olla Jumalan vanhurskaus Hänen kauttansa.

¹²⁸ Nyt, kun nämä suuret Valot lähtivät esiin, tai nämä suuret Hengen säteet: rakkaus, rauha... Se oli kaikki, mitä siellä oli. Siellä ei ollut mitään kärsimystä, ei vihaa, ei ilkeyttä. Sitä ei voinut tulla tästä Lähteestä. Se oli Jehova! Se oli Jehova Jumala. Ja nyt, niin kuin teologit sitä kutsuvat, Siitä lähti theophany, henkiruumis, jota Kirjoituksessa kutsuttiin nimellä “Logos”, tuo Logos lähti Jumalasta. Sitä on vaikeata selittää, mutta Se oli osa Jumalasta.

¹²⁹ Nyt tässä on se mitä tapahtui. Oi, suokaa anteeksi, tämä niin valloittaa minut, minä rakastan sitä. Näettekö? Tuo Logos, ja tämä Suuri Lähde; tämä suuri Hengen Lähde, jolla ei ole alkua eikä loppua. Tämä Suuri Henki alkoi muodostua luomakunnassa, ja Logos, joka lähti Siitä, oli Jumalan Poika. Se oli ainoa näkyvä muoto, joka tuolla Hengellä oli. Ja se oli theophany, joka merkitsee ruumista, ja tuo ruumis oli miehen kaltainen.

¹³⁰ Mooses näki Sen, kun Se kulki hänen ohitseensa kalliolla, ja hän sanoi: “Se näytti kuin miehen selältä.”

Se on samantyyppinen ruumis, jonka me saamme, kun me kuolemme täällä. “Jos tämä tabernaakkeli hajotetaan, meillä on jo toinen odottamassa.” Se oli Se. Ja se oli theophany, joka oli Jumalan Poika. Tuo Logos, tuo Poika tuli lihaksi, koska meidät oli pantu lihaan. Ja tuo theophany, tuo Logos tuli lihaksi tänne meidän keskuuteemme. Eikä se ollut mikään muu kuin asuinpaikka tuolle koko Lähteelle, joka asui Hänessä. Oi, näettekö te sitä? Siinä Hän on! Se oli tuo Yksi, joka...

oikeanlaatuisen timantin. Mitä varten nuo palaset ovat? Kun todellinen timantti tulee esiin, on se runneltu. Todellinen timantti, kun se...

Olin Kimberlyssä. Monet teistä olette kuulleet, että te siellä voitte nostaa timantteja ylös kadulta, ja se on totta. Billy, minä ja Herra Bosworth. Kimberlyn timanttikaivosten presidentti... Hän oli järjestysmiehenäni siellä kokouksessa. Ja he veivät meidät sinne... He kaivavat niitä noin 1700 jalkaa maan alla. Ne tulevat sieltä sinisessä kivessä. Senkaltaisessa sinisessä kivessä mitä teillä on täällä. Ja nuo alkuasukkaat, he panevat heidät kaivamaan niitä 1700 jalkaa maan alta pitääkseen hinnan ylhäällä. Jos menette sinne virralle, heillä on siellä vartijat satojen mailien alalla. Hän sanoi: "Ota kaksi kymmenen gallonan ämpäriä ja täytä ne sieltä hiekalla, ja jos pääset kotiin sen kanssa tulet olemaan multimiljonääri", niissä tulisi olemaan niin paljon timantteja. Mutta heidän täytyy työskennellä ja kaivaa niitä pitääkseen niiden hinnan ylhäällä.

¹²⁴ Nyt, tuo timantti, kun se tulee esiin, on se vain aivan kuin suuri sileä, pyöreä palanen lasia. Siellä on sininen timantti, musta timantti, smaragdi, ja kirkas timantti, valkoinen timantti. Mutta, kun se tulee esiin... Sitten, kun se on valmis ja pantu käyttöön, osa tuosta timantin koosta täytyy menettää. Siitä täytyy irrottaa pieniä siruja, lyödä irti pieniä siruja, sillä kun se on leikattu oikein ja tulee suoraan valoon, saa se sen kimaltamaan, sillä tavoin se on leikattu. Kun se on leikattu, se saa sen sädehtimään, yksi säteilee vihreätä valoa, toinen säde on sininen, toinen ehkä punainen, ja se säteilee eri sateenkaaren väreissä. He kutsuvat sitä tuleksi timantissa.

¹²⁵ Nyt jokainen noista valosäteistä edustaa lahjoja. Mutta vain Kristus on tuo Timantti. Ja Hän oli se Yksi, joka tuli, ja oli runneltu ja haavoitettu ja leikattu, voidakseen heijastaa itsensä takaisin Valona maailmalle. Hän on tuo Mestaritimantti.

¹²⁶ Voitteko kuvitella aikaa ennen kuin maata edes oli, ennen kuin oli valoa, ennekuin oli tähtiä, ennen kuin oli mitään? Siellä tuli Hengestä esiin Suuri Lähde, ja tästä Lähteestä tuli mitä puhtain rakkaus, koska sieltä ei voinut tulla mitään muuta kuin rakkaus. Se, mitä me kutsumme rakkaudeksi tänään, on vääristelyä rakkautta. Mutta, kun me vain

⁸³ Niinpä heillä on... Eivät nyt ihmiset, siellä on hyviä, pyhitettyjä, pelastettuja ihmisiä kaikissa noista kirkoista. Mutta Jumala ei nimitä kansaansa jonkun organisaation mukaan, eikä Hän kutsu heitä organisaationa. Hän kutsuu heidät yksilöinä. Jumala toimii yksilöiden kanssa, olitte te sitten metodisti, baptisti, protestantti tai katolilainen, tai mitä olettekin, Jumala ennen maailman perustamista tunsu teidät, ja ennalta määräsi teidät iankaikkiseen Elämään; tai sitten teidät ennalta määrittiin iankaikkisesti kadotetuksi.

⁸⁴ Hän ei halunnut, että te tuhoutuisitte, mutta Hän ollen ääretön, Hänen täytyi tietää loppu jo alusta, tai Hän ei ole Jumala. Niinpä Jeesus ei tullut maan päälle vain sanoakseen: "Katsopaa olisiko joku niin laupias... Jos minä toimin ja kuolen kovalla tavalla, niin he luultavasti... Se tulee taivuttamaan heidän sydämensä ja he tulevat..." Jumala ei hoida asioitaan sillä tavalla.

⁸⁵ Jeesus tuli yhtä määrättyä tarkoitusta varten: pelastamaan ne, joiden Jumala jo ennen maailman perustamista tiesi tulevan pelastumaan. Hän sanoi niin! Se on oikein. Niinpä te olette... "Ei ole kyse hänestä, joka tahtoo, tai hänestä, joka juoksee, vaan Jumalasta, joka osoittaa laupeutta." Paavali sanoi sen, sama mies, joka kirjoitti tämän.

⁸⁶ Hän sanoi: "Siksi Jumala voi sanoa ennen kuin Eesau ja Jaakob olivat syntyneetkään... Hän sanoi: 'Minä rakastan yhtä ja vihaan toista.' Ennen kuin kumpainenkaan poika oli syntynyt, Jumala tiesi, että Eesau oli konna, ja Hän tiesi, että Jaakob oli se, joka rakasti esikoisoikeutta. Niinpä Hän tiesi siitä ennen kuin maailmaa oli edes muodostettu. Ja hetken kuluttua me tulemme näkemään, kuka oli se, joka tiesi sen. Se on tässä luvussa.

Jumala, joka erilaisina aikoina ja eriävillä tavoilla puhui menneisyydessä isille profeettojen kautta.

On näissä viimeisissä päivissä puhunut meille Poikansa kautta...

On tehnyt mitä? On puhunut meille näissä viimeisissä päivissä Poikansa kautta.

⁸⁷ Kuinka te ajattelisitte silloin että... Tulisiko olemaan profeettaa? Olisiko meillä silloin profeettaa tänä päivänä? Ehdottomasti! Puhuisiko

Hän profeetan kautta? Varmasti! Mutta... Entisaikojen profeetat olivat Jeesuksen Kristuksen Henki.

⁸⁸ Selvittäkäämme se nyt, koska en usko sen imeytyvän sisälle oikein. Tämä on nyt kuin pyhäkoulussa, joten me haluamme saada tämän selväksi. Ymmärrätekö?

⁸⁹ Huomatkaa. Ottakaamme Jumalan Henki, joka oli Mooseksessa. Täydellinen varjokuva Jeesuksesta Kristuksesta. Kaikki Vanhan Testamentin henkilöhahmot ennakoivat ristiä. Mooses: syntyi sopivana lapsena, kätettiin kaislikkoon, otettiin pois vanhemmiltansa ja niin edelleen, ja hän oli johtaja, lainantaja, välimies, pappi. Kaikki mitä hän oli, oli varjokuva Kristuksesta.

⁹⁰ Katsokaa Joosefia: isänsä rakastama, veljiensä vihaama, ja myytiin melkein kolmestakymmenestä hopearahasta. Heitettiin kuoppaan; oletettiin kuolleeksi; otettiin ylös. Ollessaan ahdistuksessa, viininlaskija pelastui, leipuri tuli kadotetuksi, kaksi ryöväriä ristillä. Ja tultuaan sieltä ulos hän istui faaraon oikealle kädelle, kansassa, joka oli voittanut muun maailman. Eikä kukaan voinut tulla faaraon luo muuten kuin Joosefin kautta, samoin on Jeesus istumassa Jumalan oikealla kädellä, eikä kukaan voi tulla Jumalan luo paitsi Kristuksen kautta. Ja kun Joosef lähti valtaistuimelta, kulkivat miehet hänen edellään huutaen ja puhaltaen pasuunoihin, he puhalsivat pasuunoihin sanoen: "Kumartakaa polvenne, Joosef on tulossa."

⁹¹ Ja, kun Jeesus tulee, pasuuna soi, ja jokainen polvi notkistuu, ja jokainen kieli tekee tunnustuksen. Kyllä vaan! Siellä Hän oli.

⁹² Ja kun Joosef kuoli, hän jätti muistutuksen heille, jotka odottivat vapautusta.

⁹³ Laskin käteni tuon vanhan arkun päälle täällä äskettäin, se oli tehty lyijystä. Ja hänen ruumiinsa piti... Hänen luunsa... Hän sanoi: "Älkää haudatko minua tänne, sillä jonakin päivänä Jumala on vieraileva luonanne." Ja hän sanoi: "Kun te menette luvattuun maahan, ottakaa minun luuni mukaanne."

käsi, ja joku istuisi sillä. Oikea käsi merkitsee "voimaa ja arvovaltaa". Hänellä on kaikki valtuudet Taivaassa ja maassa. Ja kaikki Taivaat ja maa olivat Hänen tekemiään.

¹¹⁸ No niin, kuka tämä suuri kaveri on? Tämä suuri mies, Kristus? Tässä se on: Jumala Isässä, Pojassa ja Pyhässä Hengessä ei ole mikään kolminaisuus... Se ei ole mikään persoonien kolminaisuus. Se on yhden Jumalan virkojen [tehtävien] kolminaisuus.

¹¹⁹ Hän oli Isä johtaessaan Israelin lapsia. Se oli Hänen virkansa, olla Suuri Jehova Isä. Ja asuessaan maan päällä Häntä kutsuttiin Pojaksi. Ja nyt Hän asuu Seurakunnassansa, kutsuttuna Pyhäksi Hengeksi. Ei kolme Jumalaa, vaan yksi Jumala kolmessa tehtävässä, virassa. Isä, Poika ja Pyhä Henki! Jumala isä... Siksi juutalaiset... Te ette voi koskaan antaa sitä juutalaiselle. Ei, hän ei voi koskaan ottaa sitä, hänellä on käsky, että "Minä olen Yksi Jumala." On vain yksi Jumala.

¹²⁰ Afrikassa he kastavat kolminaisella tavalla. He kastavat kerran Isälle, kerran Pojalle ja kerran Pyhälle Hengelle. Apostolisen uskon lähetyksessä, he kastavat kolme kertaa kasvot eteenpäin, Hänen kuolemaansa. Ja ne, joita kutsutaan Täydeksi Evankeliumiksi Itärannikolla, he kastavat kolme kertaa taaksepäin; niin kuin he sanovat: "Hänen hautaamiseensa." Ja toinen sanoi: "Kun Hän kuoli, Hän kaatui eteenpäin."

¹²¹ Toinen taas sanoo, Ei, te hautaatte miehen selälleen." Ne ovat vain pieniä teknillisiä asioita, ja ne ovat molemmat väärin; molemmat ovat väärässä Kirjoituksen mukaan. Tämä on Uurim ja Tummim. Se selvittää sen.

¹²² Kuvatkaamme sitä nyt ja nähkäämme, miltä se näyttää tänä iltana. Tässä se on, jos haluatte nähdä sen. Kaikkina kahtenakymmenenäviitena vuotena, jotka olen ollut sananpalvelijana, olen tutkinut sitä ja usein ihmetellyt josko lahjat seurakunnassa... Mitä ovat nuo lahjat: profetoiminen, kielilläpuhuminen, kielten tulkinta. Jumalallinen ilmestys, ja niin edelleenkö? Se kaikki tulee Kristuksen kautta..

¹²³ Katsokaahan nyt, Kristus on kaikkien asioiden Pää. Ja Hän on Seurakunnan Pää. Ja oletteko te koskaan nähneet suurta timanttia? Kun suuri timantti on lohkottu oikein, on siitä lyöty irti palasia. Se tekee siitä

Kenen kirkkauden säteily? Jumalan kirkkauden. Kenen persoonan nimenomainen kuva? Jumalan. Oi, minä rakastan tätä.

... hänen persoonansa nimenomainen kuva, kannattaen kaikki asiat voimansa sanalla...

Siinä se on teille! Sana, joka kannatta kaikki asiat. Jeesus sanoi Matteuksen 24. luvussa: “Taivas ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei koskaan katoa pois.” Hän kannattaa kaikki asiat.

¹¹³ Tiede yrittää vähätellä sitä ja sanoo: “Se on vain vanha kirja, jota on käännetty toiselta kieleltä toiselle.”

¹¹⁴ Jopa Roomalaiskatolinen kirkko, piispa Sheen sanoi: “Ei siinä ole paljon mitään, sitä on käännetty neljä tai viisi eri kertaa. Te ette voisi elää sen mukaan, vaikka teidän täytyisi.” Mutta Hän ylläpitää kaikki asiat Sanallansa. Aamen. Sitä minä ajattelen Siitä. Minä uskon Raamatun.

...voimansa sanalla... (Sanassa on Voima.) ...kun hän oli itse puhdistanut meidän syntimme... (Kuulkaahan.) ...istuutunut Majesteetin oikealle kädelle korkeudessa;

¹¹⁵ Mitä Paavali yrittää tehdä? Hän yrittää osoittaa, että Jumala tarkoitti kaikki asiat Kristuksessa, ja Kristus oli nimenomainen Jumalan kuva. Koko loppuluku käsittelee sitä, kuinka Hän oli korkeampi kuin Enkelit, korkeampi kaikkia voimia ja Enkelit palvoivat Häntä. Paavali yritti korottaa Häntä.

¹¹⁶ Nyt, minä haluan yrittää... jos en pääse pidemmälle kuin tämä, loppu siitä vain korottaa Kristusta. Mitä Paavali sanookin täällä, kuten yhdennessätoista luvussa, ja puhuessaan kaikkea maailmasta, hän sanoo: “Kenelle Enkelille Hän sanoi: ‘Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen synnyttänyt Sinut.’” Näettekö?

¹¹⁷ Maailman lopussa... Ne tuhoutuvat, maailma tuhoutuu ja kaikki maailman asiat tuhoutuvat. Hän käärii ne kokoon kuin vaipan. Ne vanhenevat ja muuttuvat ja katoavat pois. “Mutta Sinä pysyt; Sinä pysyt ikuisesti. Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen synnyttänyt sinut, etkä tule koskaan tuhoutumaan.” Istuen Majesteetin oikealla kädellä. Mitä oikea käsi merkitsee? Ei niin, että Jumalalla olisi oikea

⁹⁴ Siellä joku vanha heprealainen, selkänsä verille hakattuna, voi katsoa tuohon arkkuun ja sanoa: “Jonakin päivänä me tulemme lähtemään.”

⁹⁵ Myös Jeesus jätti meille muiston: tyhjän haudan. Jonakin päivänä, kun menemme hautaan, ja rakkaamme kuulevat multapaakkujen putoamisen arkulle, kun sanotaan: “Maasta sinä olet tullut ja maaksi sinun pitää jälleen tuleman.” Niin veli, me voimme katsoa siellä meren takana olevaa tyhjää hautaa. Jonakin päivänä me lähdemme täältä, me menemme kotiin. Hän tulee. Kaikki on esikuvaa.

⁹⁶ Katsokaa Daavidia: omiensa hylkäämä, oman kansansa vallasta syöksemä. Ollen Jerusalemin kuningas, hänen oma kansansa ajoi hänet ulos Jerusalemistä. Ja kulkiessaan Oliivivuorta ylös, hän katsoi taakseen ja itki. Hänet oli hylätty.

⁹⁷ Kahdeksansataa vuotta myöhemmin, Daavidin Poika, Jerusalemin Kuningas, istui samalla kukkulalla ja itki, koska Hänet oli hylätty.

⁹⁸ Se oli Kristuksen Henki Daavidissa. Kaikki ennakoi ristiä. Nuo profeetat siellä aikaisemmin puhuivat Hänen Nimessänsä. He elivät Hänen Nimessänsä. He toimivat Hänen Nimessänsä. Varmasti! “Jumala eri aikoina ja erilaisilla tavoilla puhui isille profeettojen kautta, mutta tässä viimeisessä päivässä Poikansa kautta.”

⁹⁹ Niinpä profeetat ja hengelliset miehet tässä päivässä ovat vain Kristuksen heijastus. Siellä lain kautta he seisoivat, katsoen eteenpäin. Täällä he seisovat katsoen taaksepäin toiseen suuntaan armon kautta.

¹⁰⁰ Kuinka Hebrealaiskirjeen 11. luvussa, aivan sen loppuosassa, kun hän puhuu Abrahamista. Tuo suuri uskoa käsittelevä luku, ja aivan sen lopussa hän sanoo: “He harhailivat ympäri vuohennahoissa ja lampaannahoissa ja olivat puutteenalaisia ja rikkisahattuja. He harhailivat ympäri, ilman paikkaa minne mennä, vihattuina, halveksittuina ja vainottuina; jonka kaltaisten ihmisten arvoinen tämä maailma ei ole.”

¹⁰¹ Sitten Paavali sanoo: “Mutta ilman meitä he eivät ole täydellisiä.” Sillä he vain katsoivat ristiä kohden, ja me katsomme ristin lävitse. Meillä on Kristuksen Henki. sen jälkeen, kun Se tuli inhimilliseksi

lihaksi ja asui keskuudessamme. Me tulemme täällä Pyhän Hengen mukaan, joka on paljon parempi suunnitelma.

¹⁰² Ja joskus ihmettelen, mitä kristillisyys odottaa tänä päivänä. Jollakin saarnaajalla, joka kulkee teltan kanssa, täytyy olla... Tai joku uusi seurakunta, tai joku, joka kutsuu itseään profeetaksi, menee ja sanoo: "Hyvä on, jos he antavat minulle niin ja niin paljon rahaa. Jos voin saada parhaan auton. Jos he korottavat palkkaani, joka kuudes kuukausi."

¹⁰³ Meillä täytyy olla parasta. Meillä täytyy olla parhaat kodit. Meillä täytyy olla parhaat vaatteet. Mitä me tulemme tekemään, kun seisomme noiden miesten läsnäolossa, jotka vaeltelivat vuohennahoissa ja lampaannahoissa, ilman paikkaa minne laskea päätänsä; harhaillen erämaissa. Ja jonkun tehdessä meistä pilaa, me olemme valmiit lopettamaan seurakunnassa käymisen, emmekä halua enää mennä sinne takaisin. Mitkä ovat kristillisyyden vaatimukset tänään? Meidän tulisi hävetä itseämme.

Oi Jumala, ole meille laupias.

¹⁰⁴ Tuona päivänä Hän puhui profeettojen kautta, mutta tänä päivänä Poikansa kautta. Se oli profeetan sana siellä, ja tämä on Pojan Sana tänään. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi.

¹⁰⁵ Toisin sanoen, jos te katsotte varjoa, negatiivia, te voitte tehdä virheen; mutta tämä on kehitetty, positiivi. Kuva on selvä. Se oli profeettojen kautta; tämä on Hänen Poikansa kautta. Se oli negatiivi; tämä on positiivi. Aamen. Näettekö sitä? Ei ole mitään mahdollisuutta hävitä. Se on positiivinen asia, tänä päivänä Hänen Poikansa kautta. Oi, kuinka ihmeellistä!

... jonka hän on määrännyt kaikkien asioiden perilliseksi...

¹⁰⁶ Mitä se oli? Se oli nimittäminen [määrääminen]. Oi, kuulkaahan! Hän, Kristus, oli nimitetty kaikkien asioiden perilliseksi. Oi, Perkele tiesi sen Eedenin Puutarhasta alkaen. Näettehän, kun perkele kuuli tuon sanan siellä tuona päivänä, kun nuo ihmiset tuomittiin, sanottiin: "Koska sinä tulet tomusta, olet sinä palaava tomuun; ja naisen Siemen on murskaava käärmeen päin." Siemen luvattiin.

¹⁰⁷ Saatana jatkuvasti tarkkasi tuota Siementä. Kun Abel oli syntynyt, hän sanoi: "Siinä se on, siinä on tuo siemen." Ja hän tappoi Abelin. Hänen poikansa Kain tappoi Abelin. Ja niin pian kuin Abel kuoli, hän sanoi: "Minä sain tuon siemenen." Hän surmasi sen. Hän sanoi: "Sain sen tapetuksi." Mutta Abelin kuolema... Seetin syntyminen oli sen ylösnouseminen uudestaan. Tarkatkaa, kuinka ne menevät eteenpäin.

¹⁰⁸ Tuo Seetin linja: he olivat nöyriä, vanhurskaita miehiä Nooaa asti, vedenpaisumukseen asti.

¹⁰⁹ Katsokaa Kainin linjaa: heistä tuli älykkäitä ihmisiä, koulutettuja, tieteellisiä. Eikö Raamattu sanokin... Eikö Jeesus sanonutkin, että "tämän maailman lapset ovat viisaampia kuin Valtakunnan lapset." Katsokaa Kainin puolta vielä tänäänkin: älykkäitä, koulutettuja, epäileviä ja hyvin uskonnollisia. Näettekö? Hyvin uskonnollisia, mutta tiedemiehiä, rakentajia ja suuria miehiä.

¹¹⁰ Ottakaa joku suuri mies, katsokaa Thomas Edisonia. Monia suuria miehiä, katsokaa Einsteinia; maailman aivoja, niin kutsuttuja maailman aivoja tänään. Mutta me emme yritä käyttää aivoja. Me annamme sen mielen, joka oli Kristuksessa, olla meissä, ja katsomme tähän Sanaan ja sanomme, että Se on niin!

¹¹¹ Lääkärit, vaikka me kiitollisina otammekin vastaan kaiken, mitä meillä on, mutta useimmat niistä ovat skeptikkoja, epäileviä kristillistä totuutta kohtaan, tai agnostikkoja, jotka pitävät kiinni teoriasta, että mikään ei ole Jumalan tiedossa, vaan kaikki perustuu materiaaliselle ilmiölle. Katsokaa älykkäitä, järkipäisiä ihmisiä tänään. He ovat, sillä puolella, Kainin puolella.

¹¹² Mutta katsokaa nöyriä. Siinä on jälleen teidän ylösnousemuksenne. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi. Siinä se on teille. Huomatkaa:

Hän teki Hänet kaikkien asioiden perilliseksi... jonka kautta myös hän teki maailmat;

Kuka teki maailmat? Kristus. Kristusko teki maailmat? Kyllä! Menkäämme hieman pidemmälle:

Joka ollen hänen kirkkautensa säteily, ja hänen persoonansa nimenomainen kuva...